

Nr 1155

Av fröken **Stenberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77, angående förbättrat studiestöd m. m.

(Lika lydande med motion nr 1355 i Andra kammaren)

Som omtalas i proposition nr 77 beslöt 1969 års riksdag att höja åldersgränsen för erhållande av studiemedel från 40 till 45 år. Om särskilda skäl föreligger kan studiemedel beviljas även över denna gräns.

Inom åldersskiktet 45—50 år finns en stor grupp kvinnor som efter längre tids bortovaro från arbetslivet önskar återinträda där. Många gånger hindras de härifrån därför att de saknar erforderlig utbildning. Det blir då aktuellt med en viss tids studier. I fråga om tillträde till olika läroanstalter är mäniskor i denna åldersgrupp jämställda med yngre studerande, men de har inte rätt till studiemedel, vilket i många fall medför att såväl studier som återinträde på arbetsmarknaden omöjliggörs.

Detta är ett även ur samhällets synvinkel otillfredsställande förhållande, eftersom det innebär att en stor grupp potentiell kvalificerad arbetskraft inte kommer till nytta, och det torde också förhålla sig så att ovannämnda regel om »särskilda skäl» tillämpas ganska ofta i de enskilda fallen när dessa aktualiseras. I det stora flertalet fall lämnas dock över huvud taget aldrig in någon ansökan om studiemedel eftersom det med hänsyn till förordningen upplevs som utsiktslöst.

Det är av stort intresse för samhället att den grupp jag här berört får erforderligt stöd för att bedriva studier. Åldersgränsen för rätten att erhålla studiemedel bör därför höjas till 50 år.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande sådan ändring av studiemedelförordningen att åldersgränsen för erhållande av studiemedel höjs från 45 till 50 år.

Stockholm den 17 april 1970

Gunvor Stenberg (m)
